

מִלְכָּא תְּלִיין וההתעוררות של השרים שממונים על ד' המינים וכן האילנות עצמם כולם תלויים בז"ת של המלך הקדוש שהוא ז"א (מק"מ). **וְכַד יִשְׂרָאֵל נְטָלִי לֹזֶן**, וכאשר עם ישראל נוטלים את ד' המינים למטה **כִּלְא אֶתְעַר בְּזִמְנָא דָּא**, כל שורשיהם העליונים שהם ז"ת דז"א מתעוררים באותו הזמן (מק"מ) **וְעֲלָמָא מִתְּבָרְכָא**, (ס"א לַפְּנֵסֵת יִשְׂרָאֵל מִתְּבָרְכָא) **לְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְעֲלָמָא** והעולם שהיא המלכות מתברכת ע"י בשפע רב להריק ולהשפיע אותו לעוה"ז (מק"מ).

מפרש את מזמור הבו לה' שנזכרו בו ז' קולות והם כנגד הז"ת וכולם מתברכים ע"י מי החסד שבבינה

כְּתִיב (תהלים כט) הנה כתוב בפסוק [מח] **קוֹל יְיָ עַל הַמַּיִם אֵל הַפְּבוֹד, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, דָּא אֲבָרְהֵם** שהמים הוא ספירת החסד שהיא מדתו של אברהם (רמ"ק). **קוֹל יְיָ בְּפִתְּ: דָּא יִצְחָק** כח הוא ספירת הגבורה שהיא מדתו של יצחק. **קוֹל יְיָ בְּהַדָּר: דָּא יַעֲקֹב** הדר זה ספירת הת"ת שהיא מדתו של יעקב כי הת"ת הוא סוד עץ הדר (רמ"ק). ומש"כ **קוֹל יְיָ שׁוֹבֵר אֲרָזִים: דָּא נֶצַח** כי ארזים הם כוחות הדין וספירת הנצח שהוא בימין הוא מבטל אותם (רמ"ק). **קוֹל יְיָ חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ: דָּא הוֹד** כי להבות אש הוא מצד הדין והוא בספירת ההוד שבשמאל (רמ"ק). ומש"כ **קוֹל יְיָ יַחִיל מִדְּבָר: דָּא צַדִּיק** יחיל מדבר זה ספירת היסוד הנקרא צדיק ונקרא מדבר

אור הרשב"י

[מח] כיון שאמר שהז"ת מתברכים ע"י המים שבבינה מפרש את מזמור הבו לה' שנזכרו ע"י המי החסד שבבינה (רמ"ק).

הלימוד היומי

לע"נ יצחק ברוך בן מרים ז"ל - לע"נ שמעון בן סוליקה ז"ל

כאשר הוא מסתלק מהמלכות (רמ"ק). **קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיִלוֹת: דָּא צָדֵק**
 היא המלכות הנקראת צדק שהיא מחלקת את דיניה לחייליה הנקראים איילות (רמ"ק).
וּבְלָהוּ מִתְגַּדְּלֵי עַל יַמָּא (מ"א) וכל הז"ת מתגדלים ע"י המים שהם החסדים
 היורדים אליהם מהבינה (מק"מ) **וְאֵת שִׁקְיֵין בְּמֵיא, לְגַדְלָא** והם מושקים
 ע"י מי החסד להתגדל בהם (רמ"ק). **הָדָא הוּא דְכְתִיב, וְזָהוּ מִשְׁכַּב בַּפְסוּק**
וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. דהיינו שהנהר
 שהיא הבינה שהיא יוצאת מהחכמה הנקרא עדן להשקות את הז"ת הנקראים גן ע"י מימי
 החסד (רמ"ק) **וּבְלָהוּ הַנִּי מִתְעַרֵי בְרָכָאן לְעֵלְמָא, מַהֲהוּא**
שִׁקְיֵין, דְּאֵת שִׁקְיֵין בְּלָהוּ וכל אלו הספירות מעוררות ברכות לעולם ע"י
 ההשקאה שהושקו כולם מהמים של הבינה (רמ"ק).

בזמן חג הסוכות מתברכת כל השנה כולה ע"י מצוות נטילת לולב

תָּא חַזִי, הַנִּי שְׁבַע קָלִין, בא ראה אלו השבע קולות הכתובים בפסוק שהם
 כנגד הז"ת **תְּלִיין בְּמִלָּה דְפּוֹמָא בְּשָׂאָר יוֹמֵי שְׁתָּא,**
 התעוררותם תלויה בשאר ימות השנה ע"י דיבור הפה של עמ"י שהן ברכות ק"ש, ג' ברכות
 שיש בק"ש בבוקר הם כנגד ג' הדסים שהם חג"ת וב' ברכות לפני הק"ש בערב הם כנגד
 הלולב והאתרוג שהם יסוד ומלכות וב' ברכות לאחר ק"ש בערב הם כנגד ב' ערבות שהם
 נצח והוד (רמ"ק) **וְהַשְׁתָּא, לָא תְּלִיין אֶלָּא בְּעוֹבְדָא,** ועכשיו בחג
 הסוכות אין הדבר תלוי אלא ע"י נטילת הלולב ומיניו **וְאִנְן עוֹבְדָא קָא בְּעִינְן,**
וְלָא מְלָא ועכשיו אנחנו צריכים למעשה המצווה ולא לדיבור. **בְּגִין דְּבִזְמַנָּא**

רֵא, מְבַרְךְ לְכָל שְׁתָּא בגלל שבזמן הזה של חג הסוכות הוא מברך את כל השנה כולה ולכן צריך מעשה שהוא חזק יותר מהדיבור שהוא רוחני ודק ולכן צריך דווקא את פעולת המעשה שהיא יורדת יותר למטה בכדי להמשיך שפע לעולם הזה הגשמי (רמ"ק).

הפעולות והמעשים הנעשים ביום הושענא רבא

בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה דְּחַג, הוּא סְיוּמָא דְּרִינָא דְּעֵלְמָא, וביום השביעי של חג הסוכות שהוא יום הושענא רבא הוא סיום והחתימה של ימי הדין של העולם שהתחילו בראש השנה **וּפְתִיקִין נְפִיקִין מִבֵּי מַלְכָּא,** והפתקים של גזרי הדין יוצאים מבית המלך כי ממוצאי יוה"כ עד עכשיו הם היו תלויים ועכשיו הם נמסרים ליד השליש וביום השמיני הם נמסרים ביד הממונים לבצע את הדינים ואז א"א להשיבם (רמ"ק) **וּגְבוּרָן מְתַעְרֵי וּמְסַתֵּימָן בְּהַאי יוֹמָא,** ואז הגבורות מתעוררות לפעול את מסירת הפתקים, וכן הם מסתיימים ביום הזה **וְעֶרְבֵי נַחַל (תְּלִיזִין) בְּהוּ** וערבי נחל שחובטים ביום הזה האילן שלהם תלוי בדינים העליונים (רמ"ק). **וּבְעֵינָן לְאַתְעָרָא גְבוּרָן לְמִיָּא** ואנו צריכים לעורר את הגבורות בסוד גבורות גשמים ע"י חבטת הערבה בכדי להמשיך גשמי ברכה לעולם (רמ"ק). **וְלְסַחְרָא ז' וּמְנִין, לְרוּוָּאָה לְהַאי מוֹזְבַת, מִפִּיָּא דִּי צַחֲקָ,** ולהקיף את המזבח בערבה ז' פעמים בכדי להשקות את המזבח שהוא המלכות ממי הגבורה שהיא מדתו של יצחק (רמ"ק) **בְּגִין דְּאַתְמַלִּיא מִיָּא הַאי בִּירָא דִּי צַחֲקָ,** בכדי שיתמלא במים הבאר של יצחק שהיא המלכות **וְכַד הוּא**

הלימוד היומי

לע"נ יצחק ברוך בן מרים ז"ל - לע"נ שמעון בן סוליקה ז"ל

אֶת־מְלֵיאָה, כָּל עֲלָמָא אֶתְבָּרְכָא בְּמֵיא וכאשר הוא מתמלא כל

העולם מתברך ע"י גשמי הברכה (רמ"ק).

בנטילת וחבטת הערבות בקרקע סימן לסיום הדינים במלכות

וּבִהְיֵא יוֹמָא גְבוּרוֹת בְּעֵינָן לְמֵיא, ובאותו היום של הושענה רבא

אנו צריכים לעורר את הגבורות בכדי להמשיך לעולם מים וְלְסִיּוּמָא

לוֹן לְבַתָּר, וצריך לסיים את הדינים אחרי זה דהיינו ע"י חבטת ערבה (רמ"ק) וְדָהָא

(דף ל"ב ע"א) **בְּהַאי יוֹמָא מְסַתֵּימֵי דִּינָא** כי באותו היום מסתיימים

הדינים. **וּבְגִין כֶּךָ בְּעֵינָן לְבַטְשָׁא לוֹן בְּאַרְעָא**, ומשום כך צריך

לחבוט את הערבות בקרקע וכוונת הדבר הוא מפני שאנו רוצים לסיים את הדינים במלכות

ושלא ירדו לחיצונים ולכן חובטים את הערבה לארץ שהיא המלכות שהיא מכלה את

החיצונים ומבטלת את כוחם (רמ"ק) וְלְסִיּוּמָא לוֹן דְּלֵא מְשַׁתְּכָחוּ, ולסיים

את הדינים שלא יהיו מצויים יותר **דְּהַאי יוֹמָא אֶתְעָרוּתָא וְסִיּוּמָא**

הוּא כי אותו היום של הושענה רבא הוא יום התעוררות הדינים למסור את הפתקים וגם

הוא יום סיום הדינים. **וְעַל דָּא אֶתְעָרוּתָא וְסִיּוּמָא הוּא דְּעַבְדִּינָן**

בְּעַרְבֵי גַחַל ולכן אנו עושים סימן להתעוררות הדינים וסיומם בנטילת ערבה וחבטת

הערבה בקרקע (רמ"ק).